

[Statsministeren.]

hovedvægten af afgifterne på valutakrævende forbrug.

Det var også ud fra disse betragtninger, vi fremlagde vor beskæftigelses- og stabiliseringsplan, som byggede på følgende 3 hovedelementer:

I de kommende 3 år anvendes knap 9 mia kr. til fremme af beskæftigelsen. Heraf næsten 2 mia kr. direkte til udbygning af støtten til erhvervene med henblik på forbedring af konkurrenceevnen og markedsføringen samt skabelse af nye arbejdspladser. Andre godt 3 mia kr. til energipolitiske og energibesparende foranstaltninger. Endelig godt 3 mia kr. til arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger – herunder foranstaltninger over for ungdomsarbejdsløsheden – og til udvidelse af den offentlige service m. v. De 6 mia kr., der anvendes på disse områder, vil også indirekte være af betydning for erhvervene.

Det var regeringens vurdering, at den mængde arbejde, der vil blive iværksat på grundlag af denne plan, er væsentligt større end de knap 9 mia kr. i offentlig indsats. Dels er der i et vist omfang tale om tilskud, som rummer betydelig større udgift end tilskudsbeløbet. Dels må vi forvente, at både de erhvervsfremmende foranstaltninger og energiplanen vil trække investeringer med sig i den private sektor.

Når der i planen indgår en styrkelse af den offentlige service på særligt udvalgte områder – lad mig her som eksempel nævne udvidet hjemmehjælp – ja, så hænger det sammen med, både at regeringen mener, der på disse punkter er et klart behov, og at den beskæftigelse, der derved kan skabes, ikke er valutakrævende.

Dernæst foreslog vi en finanspolitisk stramning på 7 mia kr. om året i de kommende 3 år.

Det tredje element i regeringens oplæg var en fastholden og videreførelse af den indkomstpøolitik, der blev grundlagt ved forlænselsen af overenskomsterne i marts 1975.

Regeringen har tillagt det overordentlig stor betydning at sikre et parlamentarisk grundlag for gennemførelsen af denne beskæftigelses- og stabiliseringsplan, der er så solidt som muligt. Vi har ønsket et forlig om disse indgreb, der omfattede et betydeligt flertal her i folkettinget. Det er derfor, vi sommeren igennem har ført forhandlinger med de partier, som man kunne tænke sig ville medvirke til deres

gennemførelse, med henblik på at opnå en fast forligsaftale, det vil sige med socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, altså augustforligspartierne, og de konservative samt med venstre og socialistisk folkeparti.

Det var vort håb, at vi kunne nå frem til en sådan forligsaftale, inden folkettinget skulle mødes i dag. Det lykkedes desværre ikke, selv om regeringen under forhandlingerne har vist en betydelig imødekommenhed over for de øvrige partier.

Selv om vi ikke nåede et forlig, er der dog et par afgjort positive træk, jeg gerne vil understrege som et resultat af forhandlingerne.

Der var, så vidt jeg har forstået, mellem de seks partier, der forhandlede under ét, enighed om at gennemføre foranstaltninger til fremme af erhvervslivet og beskæftigelsen for knap 9 mia kr. Det er altså ikke dét, der skiller. Der var derimod ikke enighed om den konkrete udformning, men altså: der var tilslutning til en samfundsmæssig indsats af denne størrelsesorden over de kommende 3 år.

På samme måde har de seks partier tilkendegivet en vilje til at medvirke til en forøgelse af statens indtægter med 7 mia kr. om året i de kommende 3 år. Det er altså heller ikke dét, der skiller. Men også på dette område var der forskellige opfattelser af, hvordan indtægterne skulle sammensættes.

På denne baggrund håber regeringen fortsat, at det vil vise sig muligt her i folkettinget at samle et flertal om gennemførelsen af foranstaltninger inden for disse rammer.

Derfor vil de enkelte fagministre i dag fremsætte en række lovforslag, som skal udfylde rammerne, i det omfang der er tale om lovgivningsanliggender. De udgiftsforslag, der ikke fremlægges i særskilte lovforslag, er samlet op i et forslag fra finansministeren til en tillægsbevillingslov.

Samtidig med forelæggelsen af lovforslagene vil tinget modtage en skriftlig redegørelse til supplerende og uddybning af mine bemærkninger her. Jeg skal derfor ikke gå i enkeltheder, men alene fremdrage nogle hovedsynspunkter.

Den politik, vi fremlægger for folkettinget i dag, er ikke identisk med den oprindelige beskæftigelses- og stabiliseringsplan, vi tidligere fremlagde. Vi har på en række centrale punkter taget hensyn til de synspunkter, der under forhandlingerne blev fremsat af andre partier.

Det gælder ikke mindst med hensyn til ind-